

PROGRAMA DE MÀ

Julia Lezhneva & Il Giardino Armonico —*Il Prete Rosso*

Palau Grans Veus

Dimarts, 10 de març de 2026 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Aquest concert forma part del festival Barcelona Obertura Ciutat de Clàssica:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

CERTIFICACIÓ
AMBIENTAL
EMAS

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Julia Lezhneva, soprano

Il Giardino Armonico

Giovanni Antonini, flauta de bec i direcció

Antonio Vivaldi (1678-1741)

I part

“Simfonia”, de *L'olimpiade*, RV 725

I. Allegro

II. Andante

III. Allegro

IV. Allegro molto

“Destin avaro!”, ària de Morasto de l'òpera *La fida ninfa*, RV 714

“Vedrò con mio diletto”, ària d'Anastasio de l'òpera *Il Giustino*, RV 717

“Alma oppressa”, ària de Licori de l'òpera *La fida ninfa*, RV 714

Concert per a corda i baix continu en Mi menor, RV 134

I. Allegro-Moderato

II. Andante

III. Allegro

“Sposa son disprezzata”, ària d’Irene de l’òpera *Bajazet (Il Tamerlano)*, RV 703

“Gelosia, tu già rendi l'alma mia”, ària de Caio Silio de l’òpera *Ottone in villa*, RV 729

II part

Concert per a flautí, dos violins, violoncel i baix continu en Re major, RV 90, “Il Gardellino”

I. Allegro

II. Largo

III. Allegro

“Gelido in ogni vena”, ària de Farnace de l’òpera *Farnace*, RV 711

“Siam navi all’onde argenti”, ària d’Aminta de l’òpera *L’olimpiade*, RV 725

Concert per a corda i baix continu en Sol menor, RV 157

I. Allegro

II. Largo

III. Allegro

“Zeffiretti che sussurrate”, ària d’Ippolita de l’òpera *Ercole sul Termidonte*, RV 710

“Anderò, volerò, griderò”, ària d’Orgille de l’òpera *Orlando finto pazzo*, RV 727

“Anche il mar par che sommerga”, ària d’Idaspe de
l’òpera *Bajazet (Il Tamerlano)*, *RV 703*

Durada del concert:

Primera part: 45 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part: 55 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#òpera

Benvingut/da!

És el teu primer concert
de música clàssica
al Palau?

Consells per gaudir
de l'experiència!

Poema

Comiat

Dir-te adeu era això:
veure com cremen boscos
i ser jo tots els arbres.

També la pluja ferma
que ha començat a caure.

Mireia Calafell

Nosaltres, qui (LaBreu, 2020)

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Julia Lezhneva, Il Giardino Armonico, Giovanni Antonini i Antonio Vivaldi són les peces que configuren un autèntic festí barroc. Aquesta nit els melòmans podran apropar-se al gran compositor venecià en companyia d'experts en la vessant teatral de la seva música. Perquè Vivaldi és molt més que les seves populars *Quatre estacions*: estem parlant d'un dels operistes més influents de la història. El virtuosisme que exigeix la seva escriptura vocal és un repte, i la soprano Julia Lezhneva n'és una experta, que domina com pocs la *coloratura* i l'ornamentació que caracteritzen l'estil vivaldià. Torna al Palau al costat d'Il Giardino Armonico, conjunt especialitzat en el repertori, amb direcció del mestre Antonini, un dels noms consagrats en Vivaldi i el Barroc. Aquest festí serà inoblidable.

Quines són les claus del concert?

Festí... Inoblidable... No és exageració. Perquè aquests intèrprets excepcionals han preparat un programa que no dona treva a causa del seu altíssim nivell d'exigència i dificultat tècnica. Les àries triades són d'aquelles que s'han d'afrontar amb total domini, talent i expressivitat, com és el cas de la primera, "Destino avaro", ària de l'òpera *La fida ninfa*, tota floritures i adornaments; igual que "Gelosia", d'*Ottone in villa*; "Alma oppressa", també de *La fida ninfa*, i, és clar, "Anche il mar", de *Bajazet*; totes, odes al virtuosisme.

Però el cant florit no ho és tot en aquest repertori. També s'hi troben moments de passió introvertida i de pura bellesa en la línia melòdica, com en la impressionant "Sposa son disprezzata", de *Bajazet*; en "Gelido in ogni vena", de *Farnace*, o en "Zeffiretti che sussurrare", d'*Ercole sul Termidonte*.

A què he de parar atenció?

A les contrastants dues cares d'un expert en la vocalitat com Vivaldi, que, malgrat la marcada diferència, caminen cap al mateix objectiu. Perquè les àries de les seves

òperes i oratoris –tant les del cant florit d’extrema dificultat com les d’estil més meditatiu i amb grans arcs melòdics– són, en conjunt, un vehicle per expressar els sentiments del personatge.

Però aquest compositor extraordinari, conegut com Il Prete Rosso, també va ser un dels grans creadors i cultivadors del format del *concerto grosso*, música escrita per a orquestra i instruments solistes. En aquesta vetllada es pot gaudir de l’obra d’un músic inquiet que es va interessar per tot tipus de formats.

Sabies que...

La música de l’ària “Sposa son disprezzata” en realitat no és de Vivaldi, sinó del compositor Geminiano Giacomelli (1692-1740). Formava part de la seva òpera *Merope*, un *dramma serio per musica* estrenat a Venècia el 1734. Es deia “*Sposa, non mi conosci*” i va ser escrita per a un castrat, però va ser Vivaldi qui la va popularitzar quan la va incloure a la seva òpera *pasticcio Bajazet* (o *Tamerlano*, 1735).

Tot i que Vivaldi va escriure per a alguns castrats famosos (com Scalzi o Carestini), no va estar tan lligat a l’estrellum d’aquests intèrprets extraordinaris com Georg Friedrich Händel. El seu focus se centrava més en les sopranos, com Anna Girò, amb qui va col·laborar dues dècades, i amb la diva del seu temps, Francesca Cuzzoni, i la seva rival, Faustina Bordoni (ambdues es van arribar a barallar a l’escenari, a Londres, durant una representació).

Palau de la Música Catalana

Janine Jansen & Camerata Salzburg /
Orquestra del Festival de Bayreuth &
Pablo Heras-Casado / Víkingur Ólafsson /
Sondra Radvanovsky / Balthasar Neumann
Orchester & Thomas Hengelbrock /
Christian Zacharias & Leipzig String
Quartet / Piotr Beczala / Igor Levit / María
Dueñas & Alexander Malofeev / Xavier
Sabata & Le Concert de l'Hostel Dieu /
Alexander Melnikov & Quartet Casals /
Staatskapelle Dresden & Daniele Gatti
/ Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona /
Julia Lezhneva & Il Giardino Armonico /
Elisabeth Leonskaja / Julia Kleiter &
Julius Drake

Entrades a palaumusica.cat

Comentari

Vivaldi: el quart genet

Més enllà de les seves icòniques i, fins i tot, vilipendiades (per sobreprogramades, enregistrades i interpretades mil vegades) *Les quatre estacions* d'Antonio Vivaldi, Il Prete Rosso té una personalitat i un segell musical propis que el converteixen en un d'aquests compositors característics amb una flama especial.

El Barroc musical operístic no es pot entendre sense els tres pilars que suposen Händel (alemany-anglès), Rameau (epígon del fulgor de l'òpera barroca francesa) i, per descomptat, l'italià Vivaldi.

Va ser reconegut pel seu art, domini i capacitat de transformar el violí com a instrument essencial i dramàtic, a l'altura de la veu humana, instrument que també va dominar com a prolífic compositor de més de cinquanta òperes.

És impossible no referir-se a Bach com el quart compositor barroc essencial vocal. Centrat en l'oratori i l'ofici religiós, des del seu altar com a “pare de la música” va saber col·locar al mateix grau de domini musical l'art de l'emoció des d'una transcendència luterana de caràcter universal.

Vivaldi espren el seu mestratge operístic en àries de gran contrast dramàtic, amb una exigència tècnica de caràcter molt instrumental que obliga els intèrprets a una destresa sols a l'abast d'artistes de formació molt sòlida, amb un domini virtuós de l'expressió.

Encara que les seves òperes no han aconseguit a l'actualitat la prolífica *Barroc renaissance* en què trobem l'èxit dels seus contemporanis Händel, Rameau o fins i tot compatriotes de l'escola italiana, com Vinci o Porpora, l'art de l'escriptura vocal vivaldiana és pur fulgor barroc.

En aquest programa a major glòria del compositor venecià, és obligat esmentar el disc sorgit el 1999, un dels més importants de la història de l'òpera gravada, *The Vivaldi album*, amb la mezzosoprano Cecilia Bartoli com a solista vocal acompanyada per Il Giardino Armonico.

Aquesta gravació, guanyadora d'un Grammy i un dels èxits comercials més notoris de la Bartoli, va suposar un abans i un després en el redescobriment de les òperes de Vivaldi.

El sorgiment i la culminació d'aquesta febre vivaldiana cristal·litza en el projecte discogràfic: *The Vivaldi edition*, enregistrament de tota la música de compositor guardada a la Biblioteca Nacional de Torí, que inclou unes vint òperes, música instrumental i sacra, tota de puny i lletra del venecià. Una recopilació la conclusió de la qual està prevista per al 2028.

Tornant a *The Vivaldi album*, en aquest concert amb la veu virtuosa de la soprano russa Julia Lezhneva, digna hereva de l'escola vocal bartoliana, es troben diverses de les àries enregistrades al seu moment en aquest àlbum amb el mateix i prestigiós conjunt italià Il Giardino Armonico. També amb el propi Giovanni Antonini, flautista i membre fundador, al capdavant de la formació com a director musical des del 1989.

Les deu àries que componen aquest complet i endimoniat programa, suposen un gresol revelador de l'art vocal vivaldià, regat amb tres concerts instrumentals i la "Simfonia" de l'òpera *L'olimpiade*, RV 725, com a trepidant inici del florilegi.

Seguint la teoria dels afectes barroca, que la música desperta tota una sèrie d'emocions en l'oient segons l'escriptura i execució amb un joc de ritme, alternança de la tonalitat, tempo, cromatismes o dissonàncies, relacionat més o menys directament amb els quatre humors del cos (flegmàtic, sanguini, colèric o melancòlic), en aquest programa tenim exemples paradigmàtics d'aquestes teories aplicades a la música vivaldiana.

Així podem endevinar i sentir la palpitació de la gelosia en l'ària "Gelosia" de l'òpera *Ottone in villa*, la primera òpera signada per Vivaldi reconeguda i estrenada al Teatro delle Grazie de Vicenza el 1713. Una ària que alterna el sanguini de la palpitació de la gelosia amb la melancolia de la part central.

Una altra ària icònica és "Sposa son disprezzata" de *Bajazet* (1735), encara en discussió si és pròpiament de Vivaldi o de l'òpera *Merope* (1734) de Geminiano Giacomelli, introduïda per Il Prete Rosso com a pastitx a la seva òpera. Una apropiació molt usual a l'època que no resta grandiositat a una ària d'hipnòtic lament que van gravar la *Superba* Montserrat Caballé o la mítica i recordada contralt Ewa Podlés.

L'inici de l'*Hivern* de *Les quatre estacions* precedeix el començament d'una altra ària emblemàtica de la producció vivaldiana com és el “Gelido in ogni vena” de *Farnace*, estrenada el 1727 al Teatro Sant'Angelo de Venècia, del qual Vivaldi va ser empresari.

Aquí el patetisme, l'ambientació del flux sanguini paralitzat com un riu de gel, exigeix a l'interpret un control del *legato*, de l'emissió i del *fiato* de virtuosisme extrem. Això causa la catarsi de l'oïdor, producte del desequilibri harmònic que el mestratge de Vivaldi atorga al personatge de Farnace, que es creu culpable de la mort del seu propi fill.

Un altre exemple del segell barroc musical és el símil de la naturalesa com a l'ària “Zeffiretti che sussurrare” de l'òpera *Ercole el sul Termodonte* (1723). Aquí l'ús de la ressonància en la melodia de les cordes, el violí com a segona veu i la pintura sonora que aconseguix crear el compositor transporten l'oient a uns llimbs arcàdics d'abstracció subjugant.

Finalment, un no deixa d'admirar la reconeguda i difícil *coloratura* vivaldiana, exemplificada en àries com ara “Alma oppressa” de *La fida ninfa*, òpera que va inaugurar el Teatro Filarmonico de Verona el 1732, on la còlera es dibuixa en una escriptura esbufegant i pirotècnica, o en l'efusiva i breu “Anderò, volerò, griderò” de l'*Orlando finto pazzo* (Venècia, 1714) una ària *di tempesta* que és un mirall centellejant de l'estil *agitato* i addictiu del compositor.

Jordi Maddaleno, crític musical

Fes-te benefactor del Palau

Per la música i el patrimoni,
per la llum i l'harmonia.
Pel poder transformador
d'un projecte únic.
Per un Palau per sempre.

Suma't al projecte!

Biografies

Julia Lezhneva, soprano

©Ksenia Zassetskaya

La seva carrera internacional va arrencar amb força quan va causar sensació l'any 2010 als Classical Brit Awards al Royal Albert Hall de Londres, amb *Fra il padre* de Rossini, per invitació de Dame Kiri Tē Kanawa.

Tan sols una dècada després ha anat descobrint un ampli repertori amb diverses orquestres, directors, òperes i oratoris. Va debutar amb gran èxit amb la Berliner Philharmoniker l'octubre del 2019 i al Musikverein de Viena el desembre del mateix any. Va tornar a la Mozartwoche de Salzburg el gener del 2020, llavors amb Sir András Schiff a *Les noces de Figaro* de Mozart; el gener del 2023 va cantar en *Don Giovanni*.

El desembre del 2020 va fer el seu celebrat debut amb la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, sota la direcció de Herbert Blomstedt. La temporada 2024-25 va debutar, entre d'altres, amb Los Angeles Philharmonic, Atlanta Symphony i Amsterdam Baroque juntament amb Ton Koopman. La temporada actual, 2025-26, els seus debuts inclouen actuacions amb la Concertgebouw Orchestra i Klaus Mäkelä, Orquestra Simfònica de la Ràdio Finlandesa amb Giovanni Antonini, i Orquestra del Festival de Budapest amb Iván Fischer.

Orquestres com la Gewandhausorchester Leipzig, Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, Rundfunk-Sinfonieorchester de Berlín (RSB), Orquesta Nacional de España, Seattle Symphony Orchestra, Kaohsiung Philharmonie i Filharmònica de Seül conviden regularment Julia Lezhneva a col·laborar-hi. També treballa habitualment amb directors de renom, com Adám Fischer, Giovanni Antonini, Herbert Blomstedt, Emmanuelle Haïm, Paavo Järvi, Vladimir Jurowski i Andrea Marcon.

Julia Lezhneva és una convidada habitual als festivals de Salzburg, Schwetzingen, Schleswig-Holstein, Lucerna, Dubrovnik, Vézère, Sion, Nordland i Bayreuth Baroque.

El debut de Julia Lezhneva a *Alcina* (Morgana) de Händel a la Staatsoper d'Hamburg el setembre del 2018 va ser celebrat amb gran èxit. Va ser convidada a tornar-hi immediatament per interpretar *El barber de Sevilla* de Rossini i noves representacions d'*Alcina*. El 2021 va interpretar el paper de Poppea en una nova producció d'*Agrippina* de Händel (amb el director d'escena Barrie Kosky), el 2022 va cantar Zerlina de *Don Giovanni* i el maig del 2024 va debutar com a Cherubino de *Les noces de Figaro*. El març del 2024 va debutar al Gran Teatre del Liceu en una versió escenificada d'*El Messies* de Händel (dirigida per Robert Wilson) i va ser contractada per interpretar-hi Cherubino la primavera del 2026.

El 2024 també va debutar a l'Opéra Royal de Versailles com a Galatea de *Polifemo* de Porpora (producció de Justin Way). És una convidada habitual al Bayreuth Baroque, on interpreta papers a *Polifemo* i *Carlo il Calvo* de Porpora, així com *Poro* i *Flavio* de Händel.

Julia Lezhneva ofereix recitals amb regularitat. El seu repertori inclou cançons i àries de compositors russos, anglesos, italians i alemanys. Va debutar amb el pianista Helmut Deutsch l'octubre del 2024 a la Brucknerhaus de Linz. El 2025 va presentar el seu programa de recital *The golden age*, acompanyada pel llaütista Luca Pianca. El 2025 va publicar l'àlbum *Visiting Rachmaninoff* amb el pianista Alexander Melnikov per al segell Harmonia Mundi. Entre els seus concerts destaquen actuacions a la Kölner Philharmonie i a la Pierre Boulez Saal de Berlín.

Enregistra en exclusiva per a Decca Records. L'abril del 2017 va publicar el seu darrer àlbum solista amb Concerto Köln, amb àries de Carl Heinrich Graun, que li va valer el premi Opus Klassik el 2018. Entre les seves gravacions més recents destaquen *Serpentes ignei in deserto* de Hasse (2024), *Polifemo* i *Carlo il Calvo* de

Porpora (2023), el *Gloria* de Vivaldi amb Franco Fagioli i Diego Fasolis (2018), *Germanico in Germania* de Porpora amb Max Emanuel Cenčić (2018), àries de Händel amb Il Giardino Armonico (2015) i el seu aclamat àlbum de debut *Alleluia*, també amb Il Giardino Armonico (2014). Així mateix, va enregistrar l'*Stabat Mater* de Pergolesi amb Philippe Jaroussky, Diego Fasolis i I Barocchisti (2013). El 2025 es va publicar l'oratori *Les serpentes* de Hasse (Warner/Erato), amb Les Accents, Thibault Noally, Philippe Jaroussky, Jakub Józef Orliński, Bruno de Sá i David Hansen.

Nascuda el 1989 en una família de geofísics a l'illa de Sakhalin, davant la costa del Pacífic de Rússia, va començar a cantar i a tocar el piano als cinc anys. Es va graduar a l'Escola de Música Gretxaninov i va continuar els estudis de cant i piano a l'Escola Acadèmica de Música del Conservatori de Moscou. Als disset anys va captar l'atenció del públic internacional en guanyar el Concurs de Cantants d'Òpera Elena Obraztsova i l'any següent va ser convidada a compartir escenari amb Juan Diego Flórez a la inauguració del Festival d'Òpera Rossini de Pesaro. El 2009 va guanyar el primer premi del Concurs Internacional de Cant Mirjam Helin a Hèlsinki i, l'any següent, el primer premi del Concurs Internacional d'Òpera de París, com la concursant més jove en la història d'ambdós certàmens. La revista «Opernwelt» la va nomenar jove cantant de l'any el 2011 pel seu debut a La Monnaie de Brussel·les. L'any següent va actuar a les Victoires de la Musique Classique de París.

Entre els mestres i mentors de Julia Lezhneva hi ha Dennis O'Neill, Yvonne Kenny, Elena Obraztsova, Alberto Zedda, Richard Bonynges i Thomas Quasthoff.

Il Giardino Armonico

©Alberto Panzani

Fundat l'any 1985 i dirigit per Giovanni Antonini, Il Giardino Armonico s'ha consolidat com un dels conjunts d'instruments d'època més importants del món. El seu repertori es basa principalment en obres dels segles XVII i XVIII. Ha rebut grans elogis, tant pels seus concerts com per les produccions operístiques, entre les quals *Orfeo* de Monteverdi, *Ottone in villa* de Vivaldi, *Agrippina* de Händel, *Il trionfo del Tempo e del Disinganno*, *La resurrezione* i *Giulio Cesare in Egitto* de Händel, aquestes darreres juntament amb Cecilia Bartoli durant el Salzburg Whitsun Festival 2012.

Durant molts anys ha estat un grup exclusiu del segell Teldec Classics, amb el qual ha obtingut importants premis per les seves gravacions d'obres de Vivaldi i d'altres compositors del segle XVIII. El conjunt ha col·laborat amb Cecilia Bartoli en diversos enregistraments d'èxit, com *Vivaldi album* (Decca, 2000, amb un Grammy), *Sacrificium* (Decca, 2009, disc de platí i Grammy) i *Farinelli* (Decca, 2019).

Amb Decca/L'Oiseau-Lyre, el grup va publicar àlbums molt aclamats, com els *Concerti grossi, op. VI* de Händel i *Il pianto di Maria* amb Bernarda Fink, i posteriorment dos discos amb Julia Lezhneva per a Decca (*Alleluia*, 2013, i *Händel in Italy*, 2015).

La gravació de cinc *Concerts per a violí* de Mozart amb Isabelle Faust (Harmonia Mundi, 2016) és el resultat d'una prestigiosa col·laboració amb la gran violinista i va obtenir els premis Gramophone i Le Choc de l'Année el 2017. Un nou projecte dedicat a les obres del compositor virtuós P. A. Locatelli, publicat el 2023, va rebre el Diapason d'Or. La segona meitat del 2023 va oferir també un bon nombre de concerts barrocs amb el reconegut mandolinista Avi Avital (Deutsche Grammophon), guardonat amb l'Opus Klassik.

En coproducció amb l'NFM Wroclaw, el grup va publicar *Serpent & fire* amb Anna Prohaska (Alpha Classics, 2016), que va guanyar el premi ICMA Baroque Vocal el 2017, i *La morte della Ragione* el 2019, distingit amb el Diapason d'Or i el Choc Classica. L'àlbum *Telemann* va obtenir el Diapason d'Or de l'Année i l'Echo Klassik el 2017.

El març del 2020 va publicar un nou àlbum de Vivaldi, *Concerti per flauto*, que va rebre el Diapason d'Or. L'octubre del 2020, novament amb Alpha Classics, el conjunt va llançar *What's next Vivaldi?*, amb Patricia Kopatchinskaja, interpretant tant obres del cèlebre compositor com d'altres compositors italians contemporanis, enregistrament que va ser guardonat amb l'Opus Klassik el 2021.

Il Giardino Armonico forma part del projecte Haydn 2032, que inclou l'enregistrament de la integral de les *Simfonies* de Haydn (Alpha Classics) i una sèrie de concerts temàtics. El 2015, *La passione* va guanyar l'Echo Klassik, mentre que *Il filosofo* va ser premiat per la revista «Classica» amb el Choc de l'Année. *Solo e pensoso* es va publicar el 2016 i *Il distratto* va rebre un Premi Gramophone el 2017.

La Roxolana es va publicar el gener del 2020; *L'addio*, el gener del 2021, va ser guardonat amb un Diapason d'Or i novament amb un Choc de l'Année; *Les heures du jour* va aparèixer el juliol del 2021 i va obtenir el Diapason d'Or; el 2023 es va publicar *Horn signal*, que va rebre el Premi de la Crítica Discogràfica Alemanya, i el setzè volum de *The surprise* es va publicar el novembre del 2024.

El gener del 2022 es va llançar al mercat una capsa de CD amb els deu primers volums de la sèrie, que s'ha ampliat amb *La Creació* de Haydn, publicada l'octubre de 2020, amb el Cor de la Ràdio de Baviera.

Il Giardino Armonico està format, en aquesta producció, per:

Stefano Barneschi*, Anna Maddalena Ghielmi, Ayako Matsunaga, Liana Mosca,
violins I

Marco Bianchi*, Angelo Calvo, Francesco Colletti, Gabriele Pro, *violins II*

Ernest Braucher*, Archimede De Martini, *violoncelles*

Giulio Padoin*, Elena Russo, *violoncelles*

Giancarlo De Frenza, *violone*

Michele Pasotti, *tiorba*

Riccardo Doni, *clavicembalo*

*solistes

www.ilgiardinoarmonico.com

Giovanni Antonini, director

©Gianni Rizzotti

Nascut a Milà, va estudiar a la Civica Scuola di Musica i al Centre de Musique Ancienne de Ginebra. És membre fundador del grup barroc Il Giardino Armonico, que dirigeix des del 1989. Amb aquesta formació ha actuat, tant com a director i com a solista de flauta de bec i flauta travessera barroca, a Europa, els Estats Units, el Canadà, l'Amèrica del Sud, Austràlia, el Japó i Malàisia.

Ha col·laborat amb nombrosos artistes de prestigi, entre els quals Cecilia Bartoli, Kristian Bezuidenhout, Giuliano Carmignola, Isabelle Faust, Sol Gabetta, Sumi Jo, Viktoria Mullova, Katia i Marielle Labèque, Emmanuel Pahud i Giovanni Sollima. Reconegut per la seva interpretació refinada i innovadora del repertori clàssic i barroc, Giovanni Antonini és també convidat habitual de formacions com la Berliner Philharmoniker, Concertgebouworkest, Tonhalle Orchester, Mozarteum Orchester, Gewandhausorchester Leipzig, London Symphony Orchestra, Filharmònica Txeca i Chicago Symphony Orchestra.

Entre les seves produccions operístiques destaquen *Giulio Cesare in Egitto* de Händel i *Norma* de Bellini amb Cecilia Bartoli al Festival de Salzburg. El 2018 va dirigir *Orlando* al Theater an der Wien i va tornar a l'Opernhaus de Zúric per dirigir *Idomeneo*. El 2019 va dirigir *Giulio Cesare* a La Scala, on va tornar el 2021 amb *Così fan tutte* i el 2024 amb *L'Oronteo*. També va tornar al Theater an der Wien el 2021 amb *Rappresentazione di anima et di corpo* de Cavalieri.

Aquesta temporada 2025-26 la seva agenda inclou la direcció de *Les noces de Figaro* al Liceu i *Werther* de Pugnani amb la Mozarteumorchester. Igualment, la col·laboració amb la Luzerner Sinfonieorchester, Oslo Philharmonic, Finnish Radio Symphony Orchestra, i novament amb la Bamberger Symphoniker, així com dos projectes amb la Filharmònica Txeca i amb la Jove Orquestra Filharmònica Txeca. Il Giardino Armonico és grup resident del Wigmore Hall de Londres, amb actuacions freqüents al llarg de la temporada.

Amb Il Giardino Armonico, Giovanni Antonini ha enregistrat nombrosos discs d'obres instrumentals de Vivaldi, J. S. Bach (*Concerts de Brandenburg*) i Biber-Locke per a Teldec. Amb Naïve va enregistrar l'òpera *Ottone in villa* de Vivaldi, i per a Decca ha publicat dos volums amb Julia Lezhneva. Amb Alpha Classics (Outhere Music Group) ha publicat diversos àlbums, entre els quals *La morte della ragione*, que explora el seu interès per la música renaixentista a través de col·leccions de música instrumental dels segles XVI i XVII. Amb la Kammerorchester Basel ha enregistrat les *Simfonies* completes de Beethoven per a Sony Classical i un disc de *Concerts per a flauta* amb Emmanuel Pahud, titulat *Revolution*, per a Warner Classics.

Giovanni Antonini és director artístic del projecte Haydn 2032, creat per dur a terme l'enregistrament i la interpretació, juntament amb Il Giardino Armonico i la Kammerorchester Basel, de la integral de les *Simfonies* de Joseph Haydn amb motiu del 300è aniversari del naixement del compositor. Quan el projecte ha superat ja la meitat del recorregut, el segell Alpha Classics ha publicat els primers disset volums.

5 de març – 1 d'abril

Barcelona Obertura Ciutat de Clàssica

Més de 500 artistes, 50 concerts i 25 escenaris

Gran Teatre del Liceu / Palau de la Música Catalana /
L'Auditori / Fàbrica Estrella Damm / Torre Bellesguard /
CASA SEAT / Casa Batlló / Casa Vicens / Fundació Joan Miró
/ Fundació Julio Muñoz Ramonet / Palau Güell / torre
Glòries / Monestir de Pedralbes / Museu Europeu d'Art
Modern / Palauet Albéniz / i molts més...

Barcelona Obertura
Classic & Lyric

Textos

Antonio Vivaldi (1678-1741)

“Destin avaro!”, ària de Morasto de l'òpera *La fida ninfa*, RV 714

Llibret de Scipione Maffei (1675-1755)

Destin avaro!
Perché costei
lasso ioperdei,
lungo, ed amaro
piantoversai.

*Destí avar!
Perquè a ella,
ai, la vaig perdre,
un llarg i amarg
plor vaig vessar.*

Or senza fine
deggio dailumi
versarlo a fiumi,
sol perché al fine
la ritrovai.

*Ara, sense fi,
he de vessar dels meus ulls
llàgrimes a raig,
només perquè,
finalment, l'he retrobat.*

“Vedrò con mio diletto”, ària d'Anastasio de l'òpera *Il Giustino*, RV 717

Llibret amb text de Nicolò Beregan (1627-1713), adaptat per Antonio M. Lucchini (1690-1730)

Vedro con mio diletto
l'alma dell'alma mia
il core del mio cor pien di contento.

*Veuré amb mil delícies
l'ànima de l'ànima meva,
el cor del meu cor, ple de joia.*

E se dal caro oggetto
lungi convien che sia
sospiero? penando ogni momento...

*I si de l'objecte estimat
m'he de separar, en tot moment
els sospirs expressaran la meva pena.*

“Alma oppressa”, ària de Licori de l’òpera *La fida ninfa*, RV 714

Llibret de Scipione Maffei

Alma oppressa da sortecrudele
pensa invan mitigar ildolore
con amore, ch’è un altro dolor.
Deh, raccogli al pensierolevele,
e se folle non sei, ti dia pena
la catena del piè, e non del cor.

*Ànima oprimida per la sort cruel
pensa debades de minvar el dolor
amb amor, que és un altre dolor.
Ah, replega les veles del pensament,
i si no ets boig, t’afligirà
la cadena del peu, no pas del cor.*

“Sposa son disprezzata”, ària d’Irene de l’òpera *Bajazet (Il Tamerlano)*, RV 703

Llibret d’Agostino Piovene (1671-1721)

Sposa son disprezzata,
fida son oltraggiata,
cieli che feci mai?
E pur egl’èil mio cor,
il mio sposo, il mio amor,
la mia speranza.
L’amo ma egl’è infedel
spero ma egl’è crudel,
morir mi lascerai?
O Dio manca il valor
e la costanza.

*Esposa, soc menyspreada,
fidel soc ultratjada,
què he fet, o cel?
I tanmateix ell és el meu cor,
el meu espòs, el meu amor,
la meva esperança.
L’estimo, però és infidel,
espero... però és cruel,
em deixaràs morir?
O Déu, em manca valor
i fermesa.*

“Gelosia, tu già rendi l’alma mia”, ària de Caio Silio de l’òpera *Ottone in villa*, RV 729

Llibret de Domenico Lalli (1679-1741)

Gelosia, tu giàrendil'almamia
dell'inferno assai peggior.
Ma se pria
la vendetta io non farò,
non m'uccidere, no, no,
mio crudele aspro dolor

*Gelosia, ja fas la meva ànima
bastant pitjor que l'infern.
Però, si abans
no m'he venjat,
no matis, no, no,
el meu dolor aspre i cruel.*

“Gelido in ogni vena”, ària de Farnace de l'òpera *Farnace*, RV 711

Llibret d'Antonio Maria Lucchini (ca. 1690-ca. 1730)

Gelido in ogni vena
scorrer mi sento il sangue,
l'ombra del figlio esangue
m'ingombra di terror.

*Gèlida per les venes
sento córrer la meva sang.
L'ombra del fill exsangüe
m'omple de terror.*

E per maggior mia pena
vedo che fui crudele
a un'anima innocente,
al core del mio cor.

*I encara m'afligeix més
pensar que vaig ser cruel
amb una ànima innocent,
el cor del meu cor.*

“Siam navi all'onde argenti”, ària d'Aminta de l'òpera *L'olimpiade*, RV 725

Llibret de Pietro Metastasio (1698-1782)

Siam navi all' onde argenti
lasciate in abbandono
impetuosi venti i nostri affetti sono,
ogni diletto è scoglio,
tutta la vita un mar.

*Som naus, entre ones platejades,
deixades a l'atzar;
vents impetuosos són els nostres afectes;
cada plaer és un escull;
tota la vida és un mar.*

Ben qual nocchiero in noi
veglia ragion ma poi
pur dal' ondoso orgoglio
si lascia trasportar.

*El bé, com un timoner, dins nostre,
busca el seu camí;
però de vegades,
per onades d'orgull, s'hi deixa portar.*

“Zeffiretti che sussurrate”, ària d'Ippolita de l'òpera *Ercole sul Termodonte*, RV 710

Llibret de Antonio Salvi (1664-1724)

Zeffiretti, che sussurrate,
ruscelletti, che mormorate,
consolate il mio desio,
dite almeno all'idol mio
la mia pena, e la mia brama.

*Suaus zèfirs que xiuxiuegeu,
rierols que mormoleu,
consoleu el meu desig;
expliqueu, almenys al meu amor,
la meua pena i la meua ànsia.*

Ama risponde il rio,
ama risponde il vento,
ama la rondinella,
ama la tortorella.
Vieni, vieni, o mio diletto,
già il mio core tutto affetto
già t'aspetta, e ognor ti chiama.

*“Estima”, respon el riu,
“estima”, respon el vent,
“estima”, l'oreneta,
“estima”, la tórtora.
Vine, vine, oh estimat meu,
perquè el meu cor, que és tot afecte,
t'espera i et crida a tothora.*

“Anderò, volerò, griderò”, ària d'Orgille de l'òpera *Orlando finto pazzo*, RV 727

Llibret de Grazio Braccioli (1682-1752)

Anderò! Volerò! Griderò
su la Senna, suil Tebro, suil Reno
animando a battaglia, a vendetta
ogni cuore che vanti valor!

*Marxaré! Volaré! Proclamaré
sobre el Sena, el Tíber i el Rin
la crida a la guerra, a la venjança,
a tot cor que presumeixi de valor!*

Empio duol, che mi serpi nel seno,
scaglia pur la fatale saetta
a finire il mio acerbo dolor!

*Dolor impiu que creixes dins meu,
dispara ja la teva fletxa fatal
que posi fi al meu dolor amarg.*

“Anche il mar par che sommerga”, ària d’Idaspe de
l’òpera *Bajazet (Il Tamerlano)*, RV 703

Llibret d’Agostino Piovene

Anche il mar par che sommerga
quella naveche tu vedi
dissipata da procelle.

*Fins i tot el mar sembla
que enfonsa aquella nau
que veus dissipada per les tempestes.*

Poi la vedi, e par ches’erga
presso l’altra in fra lestelle.

*Aleshores la veus i sembla alçar-se
prop de l’altra entre els estels.*

Essència Palau

Flors, fragàncies
i Modernisme:
un passeig sensorial únic

Reserva ara
la teva visita!

També et pot interessar...

Palau Grans Veus

Dimarts, 21.04.25 – 20 h

Sala de Concerts

Cançons i àries d'òpera

Sondra Radvanovsky, soprano

Vincenzo Scalera, piano

L. Cherubini: “Dei tuoi figli la madre”, ària de Medea de l'òpera *Medea*

L. v. Beethoven: *Ah! Perfido*, op. 65

F. Liszt: *Tre Sonetti del Petrarca*, S.270

Tres cents anys de cançó italiana: obres de Caccini, Scarlatti, Bellini, Tosti, Puccini, Respighi i altres

Preus: de 30 a 70 €

Mecenes d'Honor

Agrolimen⁷¹

GRUP
euromadi

^B Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ
Gandara

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Occident
Fundación

Santander
Fundación

Telefónica

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

The
NANDO
and EISA
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

artyplan⁴

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE
FARMACEUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragance

exea
impact
The Puig Family
Foundation

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Fundación
Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac
marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

CAR
DON
E R
GROUP

CHRISTIE'S
INTERNATIONAL REAL ESTATE
BARCELONA

Coca-Cola

Deloitte.

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG JOFRE

savills

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

el Periódico

EL PUNT AVUI⁺

FGC
Ferrocarrils
de la Generalitat
de Catalunya

LAVANGUARDIA

EUROPA FM

RAC1

SÀPIENS

the NEW
BARCELONA
POST

TMB
Transports
Metropolitans
de Barcelona

3cat

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – Illy – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimenó – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

